СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК L. Ч. 6. Джерзі Сиґі, Н. Дж., пятниця, 9-го січня 1942. No. 6. Jersey City, N. J., Friday, January 9, 1942. VOL. L.

ТРИ ЦЕНТИ в ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

Советські Війська Зближаються до Харкова - Британці Затрівожені Японськими Наступами на Маляйськім Півострові - Предложено Конґресови Буджет на 58 Білионів - Нові Податки Мають Принести 9 Білионів

ПРЕЗИДЕНТ ПРЕДКЛАДАЄ 59-МІЛІОНОВИЙ ВОЄННИЙ БУДЖЕТ

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт предложив Конґресови проект воєнного буджету на біжучий фіскальний рік, який виносить $58,927,902,000 та є найбільшим буджетом в цілій історії Злучених Держав Америки. Щоб збільшити буджетовий дохід президент запропонував нові податки на суму $9,000,000,000, з тим, що два білиони прийде з соціяльного забезпечення. В буджеті призначується $52,786,000 на війну, а решта піде на інші державні видатки. У посланню до Конґресу президент заявив, що продовж року можуть виринути нові потреби, які евентуально потягнуть більші видатки. Він рівнож заявив, що не має страху за державні довги, бо податки будуть задержані приблизно на теперішній висоті, а відповідне законодавство буде контролювати ціни на товари. Тому з кінцем війни цей державний довг буде скоро сплачений. З кінцем цього фіскального року державний довг виноситиме $110,421,038,097,71, себто майже 40 білионів більше ніж минулого фіскально.

ДОНОСЯТЬ ПРО ЗАГОВІР ПРОТИ ГІТЛЕРА

ВАШИНҐТОН. — Звідомлення аліянтської розвідки подають, що в наслідок невдач німецької армії на московському фронті в Німеччині зростає незадоволення до такого ступня, що визначні військові приготовляють державний переворот, щоб усунути Ґітлера від керми держави. Ці звідомлення подають, що армія незадоволена з того, що Ґітлер, проти волі начальної команди армії, настоював на дальшій офензиві проти Москви, хоч армія знала, що така офензива не буде успішною. Далі, ця офензива має коштувати німецьку армію 1,250,000 вбитих, не говорячи вже про втрату великої скількости механізованого матеріялу. На чолі проти-ґітлерівської опозиції має стояти адмірал Канаріс, голова німецької розвідки, та ген. Шершнер. Ці самі звідомлення подають, що в багатьох місцевостях Німеччини Ґестапо стереже публичні будинки перед саботажами.

СТАЙНГАРДТ АМБАСАДОРОМ ДО ТУРЕЧЧИНИ

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт іменував Лоренса А. Стайнгардта, б. американського амбасадора до Москви, амбасадором до Туреччини, яку американський уряд вважає невтральґічною точкою в теперішньому світовому конфлікті. Дотеперішнім американським амбасадором був Джан Ван Антверп МекМурей, який зрезиґнував з цього становища. Стайнгардта уважають одним з найздібніших американських дипльоматів. Саме тому призначив його президент Рузвелт до Туреччини, яку, як доносять, німецький висланник фон Папен старається перехилити на сторону держав „осі". Лоренс А. Стайнгардт, правник та економіст з фаху, вернув недавно з Куйбишева. Передтим він був представником в Перу та амбасадором до Швеції.

КАРЛО ЗАДУМУЄ ПРОГОЛОСИТИ СЕБЕ РЕҐЕНТОМ

МЕКСИКО СИТІ (Мексико). — Бувший румунський король Карло заявив, що він задумує небаром проголосити себе румунським реґентом та стати на чолі румунського еміґрантського уряду. Першим кроком до реалізації цього пляну, твердив Карло, буде його поїздка до Америки й Канади, де він відбуде ряд нарад з румунськими провідниками. В своїй заяві Карло сказав, що теперішній голова румунського уряду, маршал Антонеску, є нічим іншим, а тільки ґітлерівським льокаєм, що запродав німцям весь румунський нарід. Та не знати, чи його заміри будуть гладко зреалізовані, бо деякі з румунських провідників, тут та в Лондоні, як от б. представник у Вашинґтоні Давіля, є не тільки проти Антонеску, але також проти Карла, якому закидують, що він є деспотом та що неґідний правити демократичним румунським народом.

ПРИПУСКАЮТЬ МОЖЛИВІСТЬ НІМЕЦЬКИХ РЕЙДІВ НА СХОДІ АМЕРИКИ

ВАШИНҐТОН. — Відповідальні військові чинники є тої думки, що в розрахунках Німеччини є пляновані рейди Цепелінами на східне побережжа Америки. Німці мають два великі воздухоплави типу „Ґінденбурґа" (який згорів перед кількома роками в Ню Джерзі), які можуть або самі виконувати рейди, або теж перевозити на собі бомбовики. Президент Рузвелт, у своїй промові з 6. січня про стан нації, також згадав, що німці можуть пробувати бомбардувати побережжа, щоб стероризувати американське населення. З кінцем минулої війни Німеччина випродукувала була такі Цепеліни, які могли були бомбардувати Ню Йорк, одначе заки вона могла виконати свої заміри, її розгромили аліянтські війська.

МЕКАРТУР ДОНОСИТЬ ПРО БЕСТІЯЛЬНІСТЬ ЯПОНСЬКИХ НАЇЗДНИКІВ

ВАШИНҐТОН. — Головний командант американських військ на Далекому Сході ґен. Доґлас МекАртур подає, що японські наїздники не тільки бомбардують безборонні міста, але також нещадно стріляють на безборонне цивільне населення на Филипинах. Японці, доносить ґен. МекАртур, вибирають такий час та такі місця, коли збирається найбільше число цивільних людей, яких вони по дикому січуть скорострілами. Останньо японці бомбардували такі безборонні міста як Бейлер, Санта Роза, Калямба і Тарлак. З головного штабу ґен. МекАртура доносять, що ці наміри японців — застрашити населення терором — не вдаються цілком, бо замісць упасти на дусі, мешканці Филипинів ще більш стають завзятими та вперто борються проти наїздника.

БІЛІ МЕШКАНЦІ ГАВАЇВ ДІСТАЮТЬ ЗБРОЮ

ГОНОЛЮЛЮ. — Полк П. М. Смут, адютант Гавайського Департаменту, дав дозвіл на узброєння цивільних відділів, що творитимуть частину Гавайської Територіяльної Ґвардії. Як відомо, в Гаваях перебуває 157,000 японців (всіх мешканців є 425,000), цебто 36,76% цілого населення, тому то урядові чинники прибирають всякі міри безпеки перед евентуальним нападом з боку японської „пятої колюмни". Владу непокоїть цей факт, що в Територіяльній Ґвардії є багато японців, загато з них [illegible] своїх попередніх постах, що є важними для оборони краю. Ціллю узброєння білих мешканців Гаваїв є те, щоб забезпечити їх перед можливими виступами тих японців, які можуть виказатися японськими аґентами та ділати на припоручення Японії.

ЧЕРГОВИЙ БРИТІЙСЬКИЙ НАЇЗД НА НОРВЕҐІЮ

Британці, своїми спеціяльними відділами, званими „командос", знов наїхали на норвежське побережжя і в нім заподіяли шкоду німецьким окупаційним військам, а також затопили один більший корабель. Водночас вони попалили ті фабрики, які там знаходились, а які виробляли потрібні для війська продукти. Наїзд виконано на одно прибережне місто, що знаходиться між Берґен і Трондгайм.

СОВЄТСЬКІ ВІЙСЬКА ДАЛІ ВІДНОСЯТЬ ПЕРЕМОГИ

Советські війська далі завдають німцям страшні втрати і відкидають німців далі взад. В останім дни вони здобули місто Мещовськ. Також советські війська повели офензиву на Харків, щоб увільнити Україну з німецької окупації. На Кримі Совєти також відносять перемоги і загрожують відрізанням цілої німецької армії на Кримі.

НАСТУП БРИТІЙЦІВ НА ҐАЛЬФАЯ ПАС І СОЛЮМ

Британські війська вже кілька днів штурмують укріплені німецько-італійське позиції в Ґальфая Пас і Солюм. Там знаходиться більша скількість ворожого війська, хоч головна німецько-італійська армія вже відступила далеко в глибину Лібії і знаходяться у віддаленні на 400 миль від окружених частин.

КИТАЙЦІ ЗАВДАЛИ ТЯЖКІ ВТРАТИ ЯПОНЦЯМ

В околицях Чанкша китайські війська маршала Чян Кай Шека завдали японцям страшні втрати. Японці дотепер втратили там в убитих 65,000 вояків, а також відповідне число є ранених й взятих в полон. Японці далі відступають. Японські звідомлення признають відступ і кажуть, що „японські війська, виконавши своє завдання, відступають взад на нові позиції".

ОДНА З ТИХ, ЩО НЕ ВИБУХЛА. Підчас японських рейдів на Гаваї дня 7. грудня впала з японського літака ця бомба й не експльодувала. Вона має 43 цалі довжини й 12 цалів у промірі.

НІМЕЦЬКИЙ ПРОМИСЛ НА СХИЛКУ

ЛОНДОН. — Британське міністерство економічної війни опублікувало статистичні дані, на основі яких виходить, що німецький промисл у своїй продукції починає вже схилятись в долину. Деякі галузи цього промислу, говориться в звідомленні, починають вже поменше виробляти. До того промислу зачислено не лише чисто німецькі фабрики, але також всі інші, що знаходяться під німецьким пануванням. В французьких фабриках, говориться там, бракує сирівців. В чехословацьких існують ріжні розрухи. В Італії панує голод. Італійці в теперішню пору дістають трошки більше, як половину з того, що діставали в часі миру. Британське міністерство економіки не говорить, що німецька продукція воєнних матеріялів, себто зброї і амуніції маліє. Після всякої правдоподібности та продукція покищо працює повним темпом. Але факт, що певні галузи німецького промислу вже зачинають заникати є сам собою багатомовний, головно в пору, коли Америка поробила тільки перші кроки у виробі зброї.

ФІНЛЯНДІЯ ХОЧЕ ЗАМИРИТИСЬ

БЕРН. — В невтральних дипльоматичних колах ходять чутки, що Фінський уряд вислав до Совєтів свого представника, щоб той шукав замирення з Фінляндією. Фінський уряд офіційно заперечив цю вістку. Але фінські ґазети, хоч стверджують, що Фінляндія мусить ще якийсь час воювати, водночас кажуть, що коли Фінляндія осягне свої воєнні завдання, вона таки перестане воювати. Советські війська на фінськім фронті тепер повели велику офензиву і самі фінські звідомлення признаються, що в кількох місцях советські війська поробили пролом.

СОВЄТИ ГОВОРЯТЬ ПРО НАЦІСТИЧНІ ЗЛОЧИНИ

МОСКВА. — Советський комісар закордонних справ Молотов вручив ноту всім представникам чужих держав в Совєтах, в якій обвинувачує націстичну владу в страшних звірствах, поповнюваних в занятих німцями територіях над цивільним населенням. Молотов говорить, що ті звірства жахливі. Німці неповинно вбивають людей, граблять їх майно, знущаються над жінками і дітьми, а також цілковито винищують цілі села і міста. Деякі міста як Істра, Клин і Рогачев на московському фронті зметені з лиця землі.

СІКОРСКІ ВЕРНУВ ДО ЛОНДОНУ

ЛОНДОН. —Польський премієр Сікорскі повернув зо своєї поїздки до Лондону. Він їздив в політичних і мілітарних справах до Совєтів, де обговорював з советським урядом цілий ряд справ звязаних з Польщею. Сікорскі заявив, що в Совєтах вже є стотисячна польська армія, з якої одна четверта часть піде на Близький Схід, щоб разом з аліянтами боротись в Африці, а три четвертих піде просто на советсько-німецький фронт. Сікорскі незадовго виголосить радієву промову, що буде надана по цілім світі і в тій промові здасть звіт про свою поїздку.

ЛИЦАРСТВО НА ФРОНТІ

КАЇРО. — Британські кола принесли таку історію: Італійський лікар привіз зо собою з Ґальфая Пас, який облягають британські війська, пятьох британських летунів, що їх залога Ґальфая Пас зістрілила і взяла в полон. Ті летуни були ранені й італійський лікар не мав медикаментів для лікування ран. Тому він повів тих ранених до фронтових ліній британців. Британці якслід оцінили той поступок і не лиш відпустили назад італійського лікаря, але дали йому на дорогу багато медикаментів для лікування ран.

ЗНИЩЕННЯ ІТАЛІЙСЬКИХ ЛІТАКІВ

КАЇРО. — Британські звідомлення говорять, що в часі британського повітряного налету на італійські повітряні бази в Сицилії знищено 44 літаків держав „осі". Серед тих літаків було 30 величезних літаків, якими перевожувано вояків.

БРАК ТЮТЮНУ В ШВАЙЦАРІЇ

БЕРН. — Хоч Швайцарія не є в війні, але вона болюче відчуває війну на собі. В неї чимраз більший брак харчів, а також ріжних сирівців, потрібних для її промислу. В останніх часах швайцарські власти запровадили наділювання тютюном, бо тютюну в Швайцарії чимраз менше.

НЕБЕЗПЕКА ДЛЯ СІНҐАПУРУ

СІНҐАПУР. — Японські війська знов посунулись дещо вперед і тим збільшили загрозу для найбільшої британської морської бази, Сінґапуру. Британці признають сами цю небезпеку.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить псилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Є Від Кого й Чого Вчитись

Події, які тепер переживаємо, дають кожному з нас багато матеріялу до думання. Тому добре буде, коли будемо уважно приглядатись і прислухуватись тому, що говорять і як поступають люди, що стоять на чолі імперій, та як до цього, що вони заявляють, застосовується суспільство. От берім, наприклад, такий дрібний випадок, як з тими французькими островами Сен Пієр і Мікельон, що то лежать на Атлянтику майже при самім березі Канади, а які визнавали над собою формально владу французького уряду маршала Петена, що є за співпрацю з Німеччиною. Ось ті острови зістали тепер заняті военними силами „вільних французів", що визнають своїм провідником ген. де Голя, що співпрацює з Британією і Злученими Державами. Але, як бачимо, наш департамент стейту, як і канадійський уряд, не визнають цього кроку „вільних французів", а навіть його осуджують. Так принаймні виглядає на письмі й в словах. Спитаймо: чи таке поведення легко зрозуміти звичайній людині? Особливо, коли їй кажеться, що треба вжити всіх сил і засобів, щоб знищити Гітлера і ослабити тих, що моглиб бути ним використані для нищення аліянтів.

Очевидно, що не можна навіть на секунду припускати, щоб того всього не бачили в Вашингтоні, Оттаві чи Лондоні. Як теж не можна припускати, щоб вони не симпатизували з „вільними французами" і не бажалиб їм віддати навіть цілої Франції, а не тих двох маленьких островів. Але виходить, що з певних причин, для широкого загалу не дуже зрозумілих і відомих, треба поступити нашому департаментови стейту і аліянтам інакше. А загалови треба з тим погодитись. . .

Наводимо цей, назагал не так важний як багатомовний приклад, на те, щоб ми розуміли, що в воєнних і грізних часах вживається інших метод ніж у спокійних. А це відноситься до великих і малих справ, а навіть до таких, що відносяться до нашого американсько-українського життя.

Нам теж здається, що совєтський режім є остогидний не тільки для нас, але й для тих многих визначних людей, що тепер звязуються з Советами. На нашу думку американські симпатії до Фінляндії й фінського народу не змаліли, а проте зайшли урядові потягнення, що вказувалиб на перший погляд щось противне. Ось такі речі діються не тому, що провідники потратили голови, чи через них перемінились, а тому, що тепер стоїть і мусить стояти на першому місці виключно інтерес нації, який вимагає в першу чергу перемоги над Гітлером. І тому одному інтересови підпорядковується тепер усьо інше, а нема пощади для всього того, що є на дорозі до здійснення цеї головної цілі. Доперва як та ціль буде осягнена буде знову більша свобода для критики чи дискусії. Тоді й нам, що маємо на серцю ще й українську справу, буде дана більша можливість сказати те, що нам на душі, а що справедливе. Отже памятаймо, що вся увага держави є звернена тепер на те, щоб перемогти ворога.

ЯПОНЦІ — МОДЕРНИЙ НАРОД З ФЕВДАЛЬНИМИ ПЕРЕЖИТКАМИ

Незвичайно цікаве питання поставила так звана Наукова Служба трьом визначним американським ученим, які займаються розслідом культури ріжних народів у світі:

Чи могли би ми навчитися з наших розслідів японського народу щось такого, що нам придалося би для ведення війни з Японією?

Питання цікаве не тому, що воно наскрізь практичне питання хвилі, хоч яке важне це питання даного часу. Але цікаве воно тому, що поставлено його вченим, котрі займаються звичайно розслідом питань, які, здавалося би, зовсім не мають нічого спільного з таким питанням часу, як ведення війни. Поставлено це питання передовсім двом ученим: д-рові Ралфові Линтонові, професорові антропольоґії на Колюмбійському університеті, та д-рові Карлові В. Бишопові, археольогові з „Фрі Ґалері оф Артс". Кожний з них подав для справи незвичайно цікаві дані. І хоча кожний з цих учених є специялістом в іншій науці, їх погляди зо собою годилися, зглядно себе взаїмно доповняли.

Передовсім годилися вони тому, що з минулого Японії можна дізнатися річи, цінні для теперішности, себто для ведення війни.

Народ, що живе в старині.

Ралф Линтон підчеркнув передовсім, що японці довгі часи жили в так званому февдалізмі. Февдальні порядки панували колись і в Европі, але там февдалізм заломався яких чотири століття тому. З часу заломання февдалізму в Европі власне рахується нові часи.

У февдальні часи японці признавали ріжні правила чемности й формалізму в воюванні та посувалися в формалізмі так далеко, що церемонія аж їм загрожувала. Коли стрінулися противні армії, японський звичай вимагав, щоб вислати з кожної сторони на герць найкращих войовників. Коли ці виступили наперед, кожний представляв себе, хто він такий та яких великих боєвих діл він доконав. Його слова міг перервати противник, якщо він уважав, що сказано неправду. Затим ішла битва, котра в загальному вигляді скидалася на поєдинок лицарів підчас турніру вчаси февдалізму в Европі.

У 13. столітті японці стрінулися в війнах з монґолами, котрі не признавали таких спортових правил бою. Як каже Линтон, японці стратили багато гарцівників, поки пізнали, що монґоли їх замагають, бо вони воюють блискавичним способом.

Не дивлячися на те, японці оставали в февдалізмі до середини 19. століття, коли західний, европейський, світ накинув їм зносини зо собою. Японці почали модернізуватися, передовсім щодо своєї военної сили. Вони стали вчитися военної штуки від французів, а потім від німців, а штуки воювання на морю від анґлійців. Вони до нині признають взірцем для своєї армії німецьку, а взірцем для своєї фльоти анґлійську.

Та не дивлячися на те, що вони старалися присвоїти собі західню справність, вони ще далі находяться частинно в епосі февдалізму. Це замітно, — говорив Ралф Линтон, — що японці незвичайно привязані до свого цісаря. Їх цісар це останній володар на землі, котрого почитають як півбога. Зогляду на їх форму правління й силу їх традицій, не можна ждати скорого внутрішнього розвалу японців. Їх вояки й моряки певно будуть воювати завзято.

Карл В. Бишоп погоджувався з цими поглядами та додав до них замітний факт, що в 1904 році японці почали війну проти Росії, затоплюючи два кружляки в одному кореанському порті ще до виповідження війни. Це є доказ, що японці закинули вже зовсім февдальні звичаї в штуці воювання. Одначе, не дивлячися на таку модернізацію в ділянці воювання, їх світогляд у багатьох оглядах є наскрізь февдальним.

Край з реґіментаційною школою.

На думку Бишопа й ще одного антропольоґа, котрий не подав свого імени, бо він звязаний з американським урядом, причину цього явища треба шукати в тому, що японці вийшли з февдального відосіблення щойно на протязі минулого століття. Щойно тоді почали вони приймати західню культуру, а запущення глибокого коріння для якоїнебудь культури вимагає довшого часу, ніж одного століття.

До того японці аж до кінця февдалізму не мали свобідного й загального навчання, такого, як його мають наприклад китайці. Навіть те шкільництво, що розвинулося в Японії за останніх вісімдесять літ, це властиво реґіментаційне виховання, придумане в цілі скріплення февдальних чеснот. Мовляв, японці зачисляють між небезпечні думки погляди про цісаря, або війну, або урядову політику. Про такі думки ніхто не має права дискутувати.

Не народ осіб.

Це нас приводить до третьої причини, через котру японці ще й досі умово живуть у февдальних віках. Ні один японець не вважається особистістю в тому значінні, в якому нею є освічений европеєць або китаєць. Коли спитатись японця за якесь спірне питання, то він передовсім буде старатися відгадати, що його ґрупа про цю справу думає. Він почуває, що він не має права висказувати своєї думки. Він висказує опінію родини, кляси, або уряду.

Всі три вчені погоджувалися в ще одному, а саме в погляді, що для пояснення цих умових прикмет японців не треба думати про якесь одидичення. Себто японці не дістають від своїх предків цих прикмет у-же через своє кровне спорідження з ними. Вони такі через те, що вони живуть у так зорґанізованому громадянстві. Себто якби японця вибрати з того громадянства й виховати з дитинства в іншому громадянстві, вийшла би інша людина. І знову, якби европейця з малку виховати в японському полу-февдальному громадянстві, без впливу европейців, то й він мав би наставлення пересічного японця, то й з европейця вийшов би полу-февдал.

НОВА ЛІҐА НАЦІЙ

Британський премієр Чорчил в американськім конґресі недавно заявив, що цеї війни ніколи не булоб, якщоб по минулій світовій війні Британія і Америка в міжнародній політиці були тісно співпрацювали. Вони разом малиб таку силу і такий авторитет, що ні одна держава на світі не посмілаб робити щось такого, що моглоб довести світ до війни.

Ці слова британського премієра підхопили американські ґазети і собі зачали відгребувати давні часи та приходити до висновку, що думка президента Вилсона про світову Ліґу Націй в засаді не була така лиха. Треба було її лише добре виконати, а дійсно можнаб було в зародку здавити всі конфлікти і вдержати мир. Та щоб це можна було зробити, треба було, щоби Британія і Америка, це є цілий по анґлійськи говорячий світ, тісно зо собою співпрацювали і були готові свої потягнення в заграничній політиці піддержати збройною силою.

Деякі передові американські державні мужі і журналісти висловлюють думку, що ту помилку з попередньої війни треба буде направити тепер, по закінченню цеї війни. Це значить, що по переможнім закінченню цеї війни Британія й Америка повинні створити нову Ліґу Націй, до якої притягнулиб всі миролюбні краї, але провід в тій Лізі вони задержалиб в своїх руках та свої потягнення піддержувалиб своєю збройною силою.

Такий почин варт повитати. Зокрема всі поневолені народи в Европі і світі моглиб радісно повитати цей факт, якщоб він здійснився. Від сотки літ на европейськім континенті змагаються дві найважніші потуги — Німеччина і Франція. По першій світовій війні Франція здобула ґеґемонію над евопейським континентом. В сучасну хвилю ту ґеґемонію хвилево має Німеччина.

До вибуху цеї війни Анґлія, а тим більше Америка, здалека держались від европейських справ. Америка зачисляла себе до західньої півкулі, а Анґлія уважала себе центром Британської імперії, якої інтереси лежать не лише в Европі, але ще більше в Азії, та по інших частинах світу Тепер Анґлія і Америка здають собі добре зтого справу, що хоч їхні життєві інтереси лежать поза Европою, але те, що діється в Европі має також величезний вплив на їхні внутрішні інтереси. Через вульканічні вибухи в Европі нині кервавиться не лиш Анґлія, але також Америка. Через Гітлера Америка обертається в один збройний табор, цивільне життя підпорядковується военним цілям, а також величезна скількість національного майна йде на военні цілі. Все це вислідок гітлеризму та вульканічних вибухів в Европі.

А це значить, що на будуче, коли Анґлія та Америка захочуть уникнути подібних воєн, вони мусять обернутись обличчям до того, що діється в Европі і мусять взяти рішальну участь в укладі того життя, яке буде там по війні формуватись.

Той лад, який готує Европі націзм, як вже тепер якнайвиразніше видно, буде опиратись на брутальній фізичній силі, на вищости німецького народу, на витереблюванні одних і більшим чи меншим фаворитуванню других. Зокрема словяни заздалегідь призначені Гітлером до дуже нікчемної ролі. Поганим був також той політичний лад, який по першій світовій війні зготувала для Европи Франція, а який був зафіксований в Верзайськім договорі. Бо той лад кривдив багато народів і створив більше незадоволення, ніж було його перед вибухом попередньої війни. Слаба сторона Верзайського договору була також в тім, що хоч він поробив величезні зміни в европейськім укладі і викликав чимало ненависти серед народів, він не мав за собою достаточної сили, щоб вдержатись при житті. Його нікчемність доказана вже хочби тим, що в Европі зріс фашизм та націзм і вибухла друга світова війна.

По теперішній війні, як все піде гаразд, до слова прийдуть по анґлійськи говорячі краї, це є Америка та Британія. Анґльо-саксони і ті народи, що в себе приняли анґлійську мову та культуру, судячи по їх попередніх рекордах, повинні створити далеко кращий світовий лад, ніж німці чи французи. Анґльо-саксони не носять в своїм серці такої злоби і фанатичної ненависти до інших народів, яку мають німці, французи, а навіть словяни. Анґльо - саксони не мстяться над переможеним, а дають йому в границях миру жити, працювати і розвиватись. Певно, що й Анґлія має в своїй історії темні сторінки. Але в порівнанні до жорстокости інших народів, ці сторінки не виглядають такими страшними. Певно, що Анґлія давила ірляндців. Проте вона їх не вигубила, не висадила силою на інші території, хоч по своїм ґеоґрафічнім положенні Ірляндія для Анґлії була дуже важною. Хоч ірляндці десять разів менший нарід, проте він сам собі виборов волю і нині є зовсім самостійний, а навіть не пішов до війни, хоч імперія до якої він формально належить, кервавиться в війні. Якщоб анґлійці були справді такі жорстокі, як дехто їх малює, вони, подібно як це робить нині в багатьох краях Гітлер, моглиб цілковито вигубити ірляндців і їх важний остров в своїм посіданні таки далі залишити. Вони цього не зробили. А це доказ, що в зносинах з іншими народами вони руководяться не лише фізичною силою, але й іншими, людяними мотивами. Подібні завваги відносяться і до Полудневої Африки, чи навіть до Індій, в яку анґлійці вложили чимало своїх матеріяльних і духових цінностей.

Рекорд Америки далеко чистіший навіть від анґлійського. Побіч американського велитня впродовж довгих літ спокійно лежало не одно чуже ягня і цей велитень не зробив йому жадного лиха, хоч міг це зробити найменшим порушенням свойого пальця. Як всі ми добре знаємо, в американськім народі нема й ніколи не було, імперялістичних зазіхань, чи бажання панування над іншими народами.

А це дає запоруку, що будучий міжнародний уклад в світі, зокрема в Европі, коли буде опиратись на Америці та Британії, буде справедливий. Він не дозволить одному народови нищити і витереблювати інший; не дозволить переводити насильні кольонізації чи винищування міліонів людей. Не дозволить на палення церков, нищення шкіл, переводжування відомих нам „пацифікацій".

Після всякої правдоподібности загальний зарис цього нового ладу вже накреслюється в політичних таборах двох названих потуг. В напрямку зреалізовання цього ладу повинні працювати всі народи. Чим більша буде їх участь в праці над тим ладом, тим більші будуть опісля їх впливи. Ті, що до цього пляну не доложать рук, що в праці лишаться позаду, хай опісля не нарікають, що й в пливах вони будуть залишені позаду.

НА СЕЛІ

Повість

(28) М. ШКОЛИЧЕНКА

— Цього не можна; крон — це отруйлива зелена хварба, а у неї діти; хібаж можна устерегти, щоб дітвора укупі з прусаками не лизала отрути?

У хату увійшла дівчина і подала Уляні Іванівні записку. Панночка прочитала і звернулася до Марти:

— Батюшка дозволяє пити молоко і їсти все те, що я звелю. Так отже слухай: пий молока яко мога більше і треба ще тобі варити юшку з курицею, це для тебе і для твоєї дитини найкращі будуть ліки.

— Ой, панночко! Молоко — то ще Господь простить, а якже таки в Петрівку та мясиво їсти? Тодіж мені хоч на селі не живи! Та хібаж курятина лікарство? Та ніхто і не повірить цьому, усі скажуть, що я навмисне прохала вас, аби дозволили скором їсти.

— А хочеш ти, щоб бути здоровою з дитиною?

— Та хтож цього, Уляно Іванівно, не хоче? Про себе мені байдуже, а колиб Господь оздоровив Петруся мого. Ви вже порадьте мені краще, чим і як запомогти йому бідненькому? — Молодиця підвела вгору обидві дитячі рученята, пустила їх і вони, мов тії поворозки, упали на материні груди. — Бачте, яке воно сухеньке та кволе. Аж серце болить дивлячися на його, — здається, душуб свою виняла та віддала йому.

Так отже вислухай, — які у тебе кури?

Жовті, білі та чорні.

А зазулясті є?

— Одна, — та така гарна, чубатенька, — а несуча, несуча!...

— Слухай же мене: хвороба у тебе і в твоєї дитини однаковісенька і вилічити вас можна тільки молоком та курятиною з зазулястих курей. Треба до схід сонця зарізати зазулясту курицю, обпарити її, відрубати ніжки і закинути їх через голову у таке місце, де люди не ходять; розділити курицю пополам і варити з неї юшку. Перший тиждень по півкурици на день, а три тижні по одній третині на день. Коли місяць мине, то побачиш, що і ти і Петрусь — обоє будете здорові. Іди собі тай роби так, ак я тобі велю, а коли хто буде що небудь говорити, чи дорікати тобі, так пішлеш таку людину до мене.

Марта похнюпилась ї пішла з хати, але вернулася з сіней і запитала:

А щож я буду робити, коли у мене одна тільки зазуляста курица і є?

Виміняй у сусідів за чорну, за білу.

Спасибі вам! — Марта поклонилась і вийшла.

— Коли все зробиш так, як я звеліла, то навідаєшся до мене через тиждень! — гукнула Уляна Іванівна навздогінці.

— На щож ви, Уляно Іванівно, закріпляєте в людях повіря? — не витерпів Мисак. — З повірям боротись треба...

— Спасибі за пораду! Що треба боротися з повірям, то це правда, алеж боротись треба з ними освітою, тай не рік і не два, а коли перед вами два живі трупи, що охляли за самим хлібом з водою, і коли трупів тих нічим не умовиш їсти скором, крім повіря, то нехай і воно робить добре діло при таких сумних випадках. Ви може думаєте, що умовилиб молодицю їсти курятину не повірям, а розумними доказами? Отта, не така у нас темнота, не такі люди! Хто повірив би вам, що курятина лікарство, колиб не різати курей до схід сонця та не закидати через голову ніжок? А з запомогою повіря я цілком певна, що буде тепер усе зроблено так, як звелено, бо й самій молодиці є тепер спромога доказати, що зазулясті кури — лікарство; дорікати Петрівкою їй уже ніхто не буде, — ну, та про це ми поговоримо з вами опісля.

— Уляно! — гукнула панночка.

У хату увійшла та сама дівчина, що носила попови записку.

— Ну що, як тобі?

— Краще стало.

Уляна Іванівна оглянула дівчині очи, закапала їх лікарством, наказала не лапатись і не доторкатись до очей руками і один за другим викликала ще двох слабих — одного з розбитими пальцями на руці, а другого — з очима.

Коли прийом скінчився, Уляна Іванівна поприбирала свої ліки, дмухнула в самовара, що стояв біля печі, помила руки і запросила свого гостя до комнати.

Поки Уляна Іванівна лагодилась до чаю, Мисак розглядав її хати, а їх було три. Одна, у якій мали вони пити чай, була і за гостинну і за їдальню; друга — видимо була спочивальня, а в третій стояв великий стіл, закладений нотами та книжками, а стіні висіли три скрипки, ґітара, а під одніею стінкою стояла фісгармонія. В усій кватирі було просто, чисто і привітливо. У гостинній їдальні вікна заставлені були квітками, вимитими, попорськаними, свіжими, як у саду. Що до меблів, то в хатах стояло тільки те, без чого не можна було обійтись, а саме: одна канапка, декілька стільців, один стіл обідальний та ще два менші попід стінками: на одному з них стояв старинний годинник, а на другому машина до шиття. У хаті, де були скрипки та ноти, стояло супроти стола велике мягке крісло та два стільці, на стінках висіло ще декілька портретів значних письменників та композиторів. На столі стояло три бюсти: Гейне, Турґенева і Шевченка.

(Дальше буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ДЕЩО ПРО ДОХОДОВИЙ ПОДАТОК ЗА РІК 1941.

Уряд Злучених Держав Америки перевів в 1941. році новий закон, а властиво поправку, щодо доходового податку. Цей новий закон, чи то поправка, з одної сторони підвищує доходовий податок, а з другої обнижує суму доходу, від якого кожна людина мусить платити податок. Після звідомлень і обчислень ось та зміна має принести урядови понад три і пів біліонів долярів. Тому, що це нове право торкається майже кожного з нас, треба добре над нею застановитись.

Заходить питання, хто після цього нового права є зобовязаний зголосити свій прихід і заплатити доходовий податок?

Згідно зо законом кожна людина, повнолітна чи неповнолтна, мужчина чи женщина, горожанин чи негорожанин, якщо будучи самітним мав на протязі минулого року загального доходу сімсот пятьдесять долярів або більше, як рівнож кожне подружжя, якщо мало загального доходу на протязі 1941 року пятнайцять сот долярів або більше, мусить зголосити свій дохід для виміру податку.

До загального доходу належить увесь прихід, з якого джерела він не був би. І так, сюди належить заробок в фабриці, коли людина працює в фабриці, як рівнож заробок в бизнесі, коли людина провадить бизнес або має професію. Рівнож сюди належить процент, побираний від моргечів або грошей в банку, а також ренти, побирані з домів. Проценти від грошей ульокованих на почті, чи гроші одержані від асекураційних компаній або в дарунку, як рівнож гроші одержані як винагородження за покалічення або недугу — сюди не належать.

Податку не платиться від цілого загального доходу, але від певних сум, правом застережених, по відтрученню ріжних полекш, на які право дозволяє. І так, самотні люди, за перших сімсот пятьдесять долярів не платять податку, тільки від надвижки, що є понад ту суму. Подружжя, як рівнож ті самотні, що мають на удержанню діти, старого батька або матір, не платять податку за перших пятьнайцять сот долярів, а тільки від надвижки, що є понад ту суму. Коли в подружжю є малолітні діти, то воно є управнене до кредиту на чотириста долярів за кожну дитину понижче вісімнацяти літ, яка не робить і не має осібного доходу на своє удержання. В такім разі до вище згаданої суми пятнайцять сот долярів треба додати чотириста долярів за кожну дитину і від тої суми податку не платиться. Коли люди мають дім і побирають ренти, то увесь дохід з рентів, включно свій власний рент, по відтрученню податку за дім, видатків на репарацію або мальовання, як рівнож процент від моргечу мусять бути додані до загального доходу.

Звичайний, нормальний податок виносить чотири проценти від надвижки тільки, себто від тої суми, що остає по відтягненню тих сум, які закон дозволяє відтягнути. Податки платиться в федеральних податкових урядах, які по найбільшій части находяться при почтах. Там можна дістати друковані форми на зголошення податку. Люди, яких загальний дохід складається зі зарібків в фабриці, рентів та проценту, а не перевищає суми три тисячі долярів, мають уживати форми 1040—А, а ті що є в бизнесі чи професії, або коли їх загальний дохід є більший як три тисячі долярів, мають уживати форми 1040.

Повищі інформації не є вичерпуючі, а тільки загальні. Вони мають на цілі подати нашому громадянству тільки інформації про загальний стан річи. В більшости випадків є вони вистарчальні. Колиж хтось не може всього як слід зрозуміти, або коли його справа є більше скомплікована, то найкраще засягнути інформацій від таких людей, які на таких справах визнаються. Та памятаймо, що всі, що після цього закона обовязані зголосити свій прихід, повинні це зробити. Держава має у себе всі рекорди, а ті, що занедбалиб це зробити, можуть бути потягнені до строгої відповідальности.

Адв. В. Кузьма,
Нюарк, Н. Дж.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

ПОТРЕБА РОСІЙСЬКИХ БАЗ. — Утрата Манілі й Гонг Конгу ставить обєднані держави в важливе положення. Карта показує, що лише частина японської території находиться в обсягу аліянтських бомбовиків, хіба що Росія дасть аліянтам дозвіл на вживання своїх летничих баз на Далекому Сході.

Питання і Відповіді

Питання. — Я зареєструвався як чужинець в грудні. З мене взято відтиски пальців. В березню дістав реєстраційну карту й думав, що справа скінчена. Тепер мені кажуть, що я мушу ще раз йти на пошту для відтисків пальців. Що це значить? Прошу скоро відповісти, бо дуже турбуюсь.

Відповідь. — Це прикро, що ви маєте ще раз іти давати відтиски пальців, але не маєте чого турбуватись чи боятись. Поштовий урядник, що перший раз брав з вас відтиски пальців, певно, мав мало практики в тому і зробив недобре.

Всі відтиски пальців, взяті протягом місяців, коли реєструвалися чужинці, були дуже уважно переглянуті фахівцями. З тих відтисків біля 430,000 були замащені або незадовольняючі й тому не мали вартости. З тих чужинців мусіли брати відтиски другий раз. Управителі, які завідували реєстрацією, знали, що перегляд відтисків фахівцями тягтиметься довго, а зареєстровані хотіли й потребували якнайскорше дістати раєстраційні картки. Тому висилали картки, не чекаючи наслідків перегляду.

Питання. — Я зареєструвався 14. листопаду, але досі не дістав реєстраційної картки. З того часу я двічі змінив помешкання, але завше своєчасно повідомляв поштовий уряд про мою нову адресу. Я не думаю, аби це було причиною того, що я не дістав реєстраційної картки.

Відповідь. — Ви помиляєтесь; це правдоподібне і якраз з тої причини ви не дістали вашої картки. Те, що ви повідомили поштовий уряд про зміну адреси, не помогло. А це тому, що всі поштові уряди дістали розпорядження доручати картки чи листи, вислані реєстраційним бюром, тільки на вказану адресу, ні на яку іншу. Як адресата під тою адресою нема, то повернути назад до реєстраційного бюра. Закон про реєстрацію чужинців вимагає, аби чужинець, що стало замешкає в СДА, повідомляв реєстраційне бюро в Вашинґтоні про свою нову адресу протягом 5 днів, як змінив помешкання. Ліпше залагодити справу зразу, бо в противному разі можете мати поважні неприємности. На пошті можете дістати спеціяльну для тої справи аплікацію.

Питання. — Я приїхав до СДА в травні ц. р. як гість (візитор). Коли я дістав візу в американськім консуляті, мене зареєстрували, взяли відтиски пальців та сказали, що реєстраційну карту вишлють мені з Вашинґтону за місяць чи два після мого приїзду до СДА. Минуло вже пять місяців, але я ще не дістав тої картти.

Відповідь. — Напишіть листа до начальника бюра від реєстрації чужинців при департаменті справедливости, Вашинґтон, Д. К. про те, що ви ще не одержали вашої реєстраційної картки. Не забудьте в листі вказати, в якому американському консуляті ви дістали візу, яким пароплавом прибули до СДА та коли саме.

Чи ви все ще мешкаєте під тою адресою, яку ви дали американському консулятови? Якщо ні, це може бути причиною того, що ви не дістали вашої картки. Кожний чужинець, який прибув до СДА після 27-го серпня 1940. року, повинен післати свою адресу до бюра по реєстрації чужинців протягом 30 днів по приїзді, якщо адреса не та сама, яку він дав американському консулеви. Чужинець, який приїхав до СДА на сталий побут, має повідомляти реєстраційне бюро тільки про зміну своєї адреси. Але чужинець, що приїхав на відвідини, повинен зголошувати свою адресу до реєстраційного бюра кожних три місяці, хочби він мешкав під тою самою адресою від часу приїзду.

Питання. — Я одружився в 1920. році з родженою американкою. Нам тоді казали, що вона втратила своє американське громадянство, віддавшися за мене. Тепер кажуть, що конгрес ухвалив закон, згідно з яким моя жінка стає знова громадянкою, та що на цій підставі я можу старатись про американське громадянство, не вибравши перших паперів. Чи це так?

Відповідь. — Так, якщо ваша жінка по одруженню постійно жила в СДА. В такому випадку вона знова є американською громадянкою. Але щоби користати з прав свого громадянства, вона має доказати, що є роджена в Сполучених Державах та присягнути вірність цій країні. Як вона те виконає, тоді ви можете подавати аплікацію на американське громадянство, не вибираючи перших паперів.

Загальна Рада — ФЛІС.

ЛИСТУВАННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ

Рочестер, Ню Йорк. — Покупця, що вислав почтовими значками 25 центів на календар „Рождество Твоє Христе Боже", просимо подати своє ймення й адресу.

АРҐЕНТИНА ВІДНОСИТЬСЯ ХОЛОДНО ДО ВІЙНИ З ДИКТАТОРАМИ.

БУЕНОС АЙРЕС (Арґентина). — Міністер заграничних справ Енріко де Руіз-Ґвіназу заявив в промові, що Арґентина буде противитися такій інтерпретації пан-американської солідарности, яка передбачує війну з тоталітарними державами. Він твердив, що „Америка мусить бути збережена для мира, праці та надії людства". Тим повинна кермуватися конференція американських держав, що пічнеться 15. січня в Ріо де Жанейро, твердив арґентинський міністер.

УКРАЇНСЬКА РІЗДВЯНА ПРОГРАМА
через РАДІО СТАЦІЮ WSAN
В НЕДІЛЮ, 11. СІЧНЯ 1942.,
від год. 5:30 до 6:00 вечером.
Український Хор з Алентави, Па., під проводом Михайла Матвієва. Промова Івана Зазворського.

YOUR ARMY

(This is the thirty-first of a series of articles, prepared by Army Information Service, 90 Church Street, New York City, covering the history of the Army and giving facts and figures on its organization).

The United States Military Academy at West Point was actually started 1794 when the grade of cadet was authorized and arrangements were made to distribute a maximum of 32 cadets among the sixteen companies of the Corps of Artillerists and Engineers stationed at West Point. The instruction given was of the hit or miss variety and it was not until March 16, 1802 that the Congress passed a law designating West Point as a mitary academy, with "the principal engineer or, in his absence the next in rank, to be Superintendent of the Military Academy". Lieutenant Colonel Jonothan Williams, of the Corps of Engineers, which was created by the act establishing the Military Academy, became the first superintendent. Colonel Williams was more interested in fortification engineering than in military pedagogy and spent much of his time away from the Academy. The actual control of the school, as a result of this, was in the hands of Captain Alden Partridge, Corps of Engineers, who for one reason or another was none too successful in handling the cadets—a rather unruly crowd, according to contemporary accounts. Partridge eventually succeeded to the superintendency, but had no better success in developing a well-disciplined school as the official head than he had as the acting commander.

It was not until the advent of Brevet Major Sylvanus Thayer, C. of E. in 1817, that the United States Military Academy was turned into the path which it has since traveled to become one of the most famous and highly regarded military schools in the world. Thayer gave the existing system a thorough shaking up, instituted and enforced high and rigid standards of discipline, efficiency, scholarship and honor. Making due allowance for expansion and modernization the United States Military Academy today is much the same as Thayer left it. Although men of genius have been among the student body—Edgar Allen Poe and James McNeil Whistler attended but failed to be graduated—the Military Academy does not concern itself with catering to genius. Its machinery is designed to turn out a well-rounded, good average officer with a sound foundation on which any genius he may possess can be developed after he leaves the Academy.

The student body of the Military Academy is provided from various sources, although the majority of the cadets are appointed by Congressmen from their districts, the number from each district varying from time to time in accordance with changes in law to meet specific needs for officers. A certain number are appointed from each state at large; from each territory; from the District of Columbia, Puerto Rico, Alaska, the Panama Canal Zone; from the United States at large, among them are included a certain number of honor graduates of "Honor Military Schools"; and from the enlisted personnel of the Regular Army and the National Guard.

In addition to these appointments the Secretary of War is authorized to appoint not more than four Filipinos, one for each Academy class, to be designated by the President of the Commonwealth of the Philippines. These Cadets are eligible on graduation to receive commissions in the Philippine Scouts. Not more than one citizen at a time of any American Republic—Central or South America or Cuba—may be designated to receive instruction at one time at the Military Academy.

In the selection of their appointees United States Senators and Congressmen usually hold competitive examinations. Regardless of the manner in which the prospective cadet gets his appointment, however, each must measure up to the physical and educational standards set by the War Department before he is admitted. He must be between the ages of 17 and 22 and he must sign an agreement to serve in the Regular Army for eight years, four as a Cadet, unless sooner discharged. The academic year runs from September 1 to June 4. The entire summer is devoted to practical Military Training.

New cadets report to the Academy during the first week in July. After about a month, in which they are made familiar with the customs, rules and procedure of the Academy, the new cadets, know as "plebes" join the Corps of Cadets in the summer camp. There they are given basic training in the school of the soldier. It is an arduous course far more severe than anything given enlisted recruits in the most rigidly disciplined professional army. The initiation of trainees into the Army of the United States is child's play compared to the elementary soldier-schooling given the West Point plebe.

Each cadet is required to deposit $300 as an advance on his initial uniform and equipment. He is paid a salary of $480 a year and granted a subsistence allowance of 80 cents a day. Out of this income comes the cost of his uniforms, his underclothing and other accessories—in short all of his living costs, including his expenses at the Army-Navy football game and the cash advanced to him to cover his expenditures when he is on furlough. The Academy treasurer deducts $14 a month from the account of each cadet. This money goes into a fund which, by the time the cadet is graduated is sufficient to pay for his initial equipment as an officer. Each cadet, regardless of his private means, is expected to live on his cadet pay and allowances. Getting money from home is frouned on except in cases of unusual emergency and by special permission. Incidentally from the time he enters West Point to the day he graduates the cadet is not permitted to have any money on his person except when he is on furlough. He is then expected to draw from his cadet account sufficient funds to cover reasonable and legitimate expenses—and to keep his expenses within the amount so drawn.

The academic course is the same for each cadet. There are no elective subjects. In his first year a cadet studies solid geometry, algebra, trigonometry, analytic geometry, plane surveying, French and English; in his second year differential and integral calculus, military topography, descriptive geometry, Spanish, English, history and physics; in his third year natural and experimental philosophy, chemistry, electricity, engineering drawing and German (for 100 selected cadets); and in his final year civil and military engineering, law, ordnance, and gunnery, economics and government and military hygiene.

The academic course for Cadets is up-to-the-minute and as modern as today's headlines and military training is ever being improved. Observers just returned from European and African war fronts give lectures to the Military Academy's various classes, and trips are made to such Army posts as Fort Bennin, Ga.; Langley Field, Va.; Fort Monmouth and Fort Dix, N. J., and Tobyhanna (Pa.) reservation to study and operate the latest machine of war. Special branch instruction is given each member of the graduating class during his last year at West Point so that he may become highly specialized in the branch of the Army which he will serve upon receiving his commission as a second lieutenant. At Stewart Field, the Military Academy's airport at nearby Newburgh, N. Y., first class (senior) Cadets receive primary flying training with additional hours of aircraft instruction for those Cadets who expect a detail in the Air Corps.

Naturally, athletics are encouraged. Cadets are expected to show proficiency in at least one field of sport and are required to keep themselves in the pink of physical condition at all times. Those who fail to do so are dropped as are those who fail to maintain the required scholastic standings.

Cadets are required to observe the most punctilious standards of honor. Lying about anything on which a cadet may be questioned, or cribbing in an examination is cause for dismissal. So strict is this code that evasion is considered tantamount to an outright lie. The general mission of the Military Academy might be described as training young men for the heavy responsibilities of officers while testing their character to make certain it can withstand pressure and strain.

The Academy does not undertake to give men character. That is prerogative of the Creator. But it develops and moulds character in those who have it and quickly weeds out those unfortunates who lack it.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КЛІВЛЕНД, О. — Збори Бр. св. Вас. Великого, від. 364., відбудуться в неділю, 11. січня, в 2:30 пополудні, в Укр. Домі на Іст Сайд, 3161 Іст 93. вулиця. Кожний член обовязаний бути на зборах, бо є важні справи до вирішення. Кожний член повинен заплатити свою місячну вкладку, в противнім разі за довгуючого до Союзу гроші не будуть висилатися. Місячні збори будуть відбуватися в другу неділю кожного місяця. На рік 1942. уряд вибрано такий: Филип Ольховий, предс.; Йосиф Стойка, заст.; Лука Стахурський, рек. секр.; Йосафат Небожук, заст.; Стефан Кравчук, кас.; Стефан Чорній, заст.; Іван Сподар, фін. секр.; надзиратеі хорих: Микола Пекин, Стефан Щерба, а Михаліна Стойка для жінок; контрольори: Іван Кухта, Авраам Кузменко і Йосафат Небожук; до прапорів: Іван Касіян і Павло Ґавронський; до У. З. О.: О. Е. Малицький і Лука Стахурський: до У. Н. Дому: Іван Кухта на Вест Сайд, Стефан Чорній на Іст Сайд. — Іван Сподар, секр., 9425 Parkview Ave.

ЙОНҐСТАВН, О. — **Річні збори** Тов. ім. Ольги Басараб, від. 348., відбудуться в неділю, 11. січня, в годині 2. пополудні, в гали церковній на Вест Рейн Еве. Кожна членица повинна явитися на річні збори, щоб почути справоздання урядничок і контролі. Буде вибір уряду на 1942. рік і інші справи до олагодження. Проситься всіх члениць рибути на ці збори хотяй раз в рік. — За уряд: Анна Рапава, предс.; Варвара Дубас, кас.; М. Періґ, секр.

IRONDEQUOIT, N. Y. — Збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 289., відбудуться в неділю, 11. січня, в годині попол., в домі, не звичайно. Проситься членів рибути на ті збори на означений час, бо маємо важні справи до олагодження. На річних зборах вибрано на рік 1942. такий уряд: Василь Гусар, предс.; Іван Януш, кас.; Микола Головка, секр.; Андрій Гусак, надзиратель хорих. — М. Головка, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. Дністер, від. 361., відбудуться в суботу, 10. січня, в год. 8. вечером, в церковній гали, 28 Іст 7. вул. Кожний член повинен обовязково рибути на отці збори. Рівнож повідомляємо Вас, щоби взяти тікета на баль Товариства. Зазначуємо, що другі збори відбудуться в лютім в першу суботу по першім. Уряд Тов. Дністра взиває членів численніме брати участь у зборах, щоби більше поступати вперед з Тов. працею. — За уряд: предс. С. Ковальчук, 35 Dwight St., B'klyn, N. Y.; рек. секр. В. Павлів, 32 Glenmore Ave., B'klyn, N. Y.; фін. секр. П. Кучма, 95 E. 7th St., N. Y. .; касієр Ів. Галичин, 329 E. 5th St., N. Y. C.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. — **Річні збори** Тов. Вільна Україна, від. 200., відбудуться в суботу, 10. січня, в год. 7. ввечір, в льокали С. Малафія, 90-14 — 95 Еве., Озон Парк. На цих зборах будуть всі справоздання за 1941. рік і вибір уряду на 1942. рік. Неприсутні підлягають карі після статута. Всі вкладки і довги повинні бути вирівнані на цих зборах. — П. Господарець, предс.; О. Коцопій, кас.; В. Пісик, секр.

САВТ ДІРФІЛД, МАСС. — **Річний мітинг** Тов. Галицька Січ, від. 207., відбудеться в неділю, 10. січня, в годині 1. по обіді, на галі церковній. Проситься всіх членів, щоби прибули на цей мітинг, бо є дуже важні справи до полагодження. Також буде справоздання урядників і вибір нового уряду. Члени довгуючі обовязково повинні вирівнати свої довги. — За урад: Василь Гудима, предс.; Евстахій Пасічник, кас.; Іван Олійник, секр.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

ОБОРН, Н. Й.

Листопадове Свято.

Дня 23-го листопада ц. р., заходом нашого місцевого хору „Боян", під проводом дир. К. Орлика, і діточої школи під проводом Сестер, відсвятковано в нашій громаді „Листопадове Свято".

Місцевий парох о. М. Лисяк відправив панахиду в церкві за погибших героїв, мучеників, що полягли в боротьбі за волю України. По панахиді відбувся концерт в домі Т-ва Запорозька Січ. Галя була заповнена.

Програма концерту складалась з двох частей. Першу часть виконала діточа школа під проводом Сестер. В першій точці, як відкрилась куртина, перед публикою став живий образ: сцена прикрасно вдекорована в жовто - блакитні кольори. На сцені могила, а коло могили кошик квітів. І прекрасно вбрані та уставлені квіти нашої громади — шкільні діти.

Вступне слово виголосив місцевий парох, о. М. Лисяк. В своїй промові о. Лисяк переповів важніші події листопадового свята та підкреслив значіння тої посвяти і незрівнаної пожертви, що її принесли ті, що поклали свої голови в нерівнім бою за велику ідею, за волю українського народу, 23 роки тому.

Дальше наступали пісні і деклямації. Виконали школярі. Співали пісні: Відізвись мій Боже милий, Боже Ти край наш хорони, Сміло браття не тиряйте, Там за тихим за Дунаєм, Боже великий єдиний. З вправами відспівали: Марії Діво царице наша, Тобі земле моя, Гей ви хлопці січовії, Гей там на горі Січ йде. Пісні були переплітані деклямаціями, деклямували: Е. Намісняк, М. Муринка, Г. Сидор, Н. Горналь. Всі пісні і деклямації школярів виконували добре, за що публика нагороджувала їх рясними плесками.

В другій частині програми, як відкрилась куртина, присутні побачили на сцені прекрасно вбраний в українські строї наш хор „Боян", з професором Орликом на чолі. Хор відспівав пісні: Вкраїно, мати кат сконав (Стеценка), Видиш брате мій (Л. Котка), Не здавить ворог нас (Ярославенка), Козаченьку куди йдеш (Котка), Чом чом не прийшов (М. Лисенка), Коби скорше з гір Карпатів (М. Лисенка), „Ґад блес Америка" і „Ще не вмерла Україна". Всі пісні виконав хор знаменито. „Смерть Січового стрільця" віддеклямував С. Мардзінський. Декляматор виголосив її з великим чуттям.

Рівнож виступали наші молоді танцюристки, котрі вже нераз захопили не лише свою, але і чужу публику своїми виступами в нашій місцевости разом з хором на концертах. А це заслуги нашого диріґента, що навчив їх українських танків. Концерт був дуже гарний. Всі, що були на концерті, вийшли дуже вдоволені. Шкільні діти під проводом Сестер, а хор „Боян" під проводом дир. К. Орлика, виконали все знаменито. Честь вам і подяка за щиру працю в нашій громаді. І вам діточки, що ходите до школи і на проби. І вам, старша молодь, що ходите до хору, що своєю піснею звеличали тих, що пожертвували своє життя за волю поневоленого українського народу.

Присутний.

ЕМБРІДЖ, ПА.

Для оборони краю.

В неділю, 21. грудня зійшлися представники товариств, братств і сестрицтв, які льокуються при укр. прав. церкві, на збори, які отворив о. В. Загоруйко, пояснюючи ціль зборів. А саме, що на наш край напали вороги і виповіли нам війну. Нашим обовязком як горожан Злучених Держав є помагати нашому урядови, щоби наш край переміг усіх ворогів і виграв війну. На це треба жертв крови. А крім того ще й грошей. Наш уряд видав бонди оборони і закликає нас до купування цих бондів і щадничих марок (значків).

По короткій дискусії вибрано комітет до продажі бондів і марок у такім складі: о. Володимир Загоруйко, голова; Михайло Фук, заступник; Іван Гось (мол.), секретар. На початок ухвалили закупити бонди ось такі організації: Братство св. о. Николая, від. 276. У. Н. С. $100.00, а на Ам. Червоний Хрест $25; Тов. ім. Івана Франка, від. 108 У. Н. П. $100.00; Тов. Петра Шеремети, від. 5. У. Р. С. $100.00; Сестрицтво Княгині Ольги, від. 130 У. Н. П., $25.00. Приватні особи прибіцяли теж закупити бонди.

Дальше ухвалено вислати відповідні резолюції до президента Злучених Держав і до місцевої Оборонної Ради.

Т. Грицик.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЧЕСТЕР, ПА. — Звичайний мітінг Бр. Сошествія св. Духа, від. 237., відбудеться 11. січня, в Українській Галі, точно в 3. годині пополудні. Проситься членів, щоби брали більшу участь в мітінгах, як було минувших років. Уряд пригадує ще раз, що мітинги будуть відбуватись точно в 3. а не пізніше. Зі всіми справами прошу звертатись до одного з тих урядників: — Н. Бронецький, предс.; А. Лібищак, касієр; Д. Яворський, секретар.

ЧЕСТЕР, ПА. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 352., відбудуться в неділю, 11. січня, в год. 2. сполудня. Нагомииаю вас шаниве Члени і Члениці, прийти на ті збори, бо маємо дуже важні справи на тих зборах. Таксамо маємо докінчити річні збори, що не відбулися 4. грудня, бо не прийшлисте на збори. Проситься усіх членів і членкинів прийти на означений час і вибрати собі новий уряд на рік 1942, бо інакше відділ не може так остати. Член, що не прийде на збори заплатить 1 доляра кари, урядник 2 доляри. — За уряд: Р. Бандрівський, предс.; М. Окунський ,касієр; М. Гавриляк, секретар.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Збори Тов. Любов, від. 45., відбудуться в неділю, 11. січня, в годині 2. пополудні в домі Тов. Горожан, 847 Н. Френклін ул. Проситься членів, щоб точно зійшлись на означений час, бо є важні справи до полагодження. Рівнож теперішний час вимагає більшої активної роботи. Тож треба прибути на збори і спільно радитись над добром організації. На зборах уряд радо полагодить справи нових членів, як старших так і молодших. Приходіть і приводіть з собою нових членів. Місячна збірка починається вже від полудня. Кому спішно, нехай прийде скорше і полагодиться з вкладкою. — Г. Грищишин, предс.; А. Гарасим. касієр; Т. Малик, секр.

ПІТСБУРҐ, ПА. — Збори Тов. Рогатинщина, від. 396., відбудуться 11. січня в домі Петра Бекіша, 2114 Тустин улиця, в годині 5. пополудні. Попередні збори, котрі відбулися 28. грудня, задля браку членів неможливо було робити. Тож напоминається, щоби на ці збори, котрі відбудуться 8. січня, були усі члени як один. Буде справоздання уряду і буде вибір урядників на рік 1942. — І. Катериняк, секр.

СТЕЙПЛЕТОН, Н. Й. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211., з важної причини відбудуться в неділю, 11. грудня (а не в суботу) в год. 2. пополудні. Проситься всіх членів прийти на означений час, бо будуть важні справи до полагодження. На річних зборах вибрано такий уряд: Василь Карпів, предс.; Іван Гиба, заст.; Григорій Манастирський, кас.; Дмитро Стичак, заст.; Теодор Соколовський, секр. Браття, не забудьте прийти на означений час.

ФРАНКФОРД, ПА. — Річні збори Тов. [illegible] Вітовського, від. 268., відбудуться в суботу 10. січня, точно в годині 7. вечером в У. Н. Домі, 2171 Вейклінг ул. Обовязком всіх членів бути присутними на річних зборах. Буде справоздання і контролі, як також вибір уряду на 1942. рік. Є теж інші справи до полагодження. Пригадується довгуючим членам, щоби по можности сповняли свої залеглости. Неявившийся член заплатить кари після ухвали. — За уряд: М. Андріїв, предс.; Ч. Михалюк, кас.; П. Омелян, секр.

САВТ ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Місячні збори У. Н. Союзу, від. 312., відбудуться в пятницю, 9. січня, в 8. годині ввечер. Проситься всіх членів прийти на збори. Проситься точно на десяту годину, а не на восьму. — Заряд: С. Туз, предс.; С. Завадовський, секр.

WHITESTONE, N. Y. — Мітинг Тов. Просвіта, від. 129., відбудеться в суботу, 10. січня в год. 8. вечером, в домі тов. С. Кузьми, 150-37 12 Родд. Обовязком всіх членів прибути на цей мітинг, на котрім уряд Товариства здасть справоздання з минулого року і також буде вибір нового уряду на цей рік. Неявившийся член заплатить кару після статута. — Михайло Дзярський, секр. від.

РОВЕЙ, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Згода, від. 294., відбудуться в суботу, 10. січня, в годині 8. вечером, в гали, де все. Проситься всіх членів прийти на ці збори, бо на річних зборах не було часу всіх справ полагодити, то будемо дещо докінчати. Далі проситься довгуючих членів вирівнати довг з минулого року, бо в противнім разі будуть суспендовані. Просимо привести нових кандидатів, за що Союз платить добру нагороду: І. Король, предс.; С. Музика, касієр; Яків Салій, секр.

СОУТПОРТ, КОНН. — Перший мітінг Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84., відбудеться в неділю, 11. січня пополудні. Проситься всіх прийти й вислухати справоздання і других справ, які будуть на засіданні порушувані. — Петро Дудко, секретар; P.O. Box 43, Southport, Conn. Tel. Fairfield 9-2078.

BABYLON, West Islip, N. Y. — Річні збори Тов. ім. Івана Мазепи, від. 433., відбудуться в суботу, 10. січня 1942. р., в 8. годині вечір, в гали парохіяльній. На ці збори проситься всіх членів прибути начас, бо будуть важні справи до полагодження. Буде справоздання урядників за цілий рік і вибір нового уряду на 1942. р. — За уряд: С. Бемко, предс.; О. Вишиваний, секр.; Константин Шинкар, касієр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Річний мітінг Бр. св. Арх. Михаїла, від. 209., відбудеться в суботу, 10. січня, в гали церковній в годині 7. вечером. Проситься членів як рівнож членкинь прибути на означений час, щоби кожний міг почути цілорічне справоздання, котре здасть секретар. Також буде вибір уряду на рік 1942. — За уряд: Іван Лукашкевич, предс.; Стефан Ярощак, кас.; Йосиф Гінда, секр.

GLASTONBURY, CONN. — Річні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 138., відбудуться в неділю, 11. січня, в годині 2. пополудні, в гали церковній при Гров Стр. На порядку деннім буде справоздання старих урядників з їх діловодства за минувший рік і вибір нового уряду на біжучий рік. Тому просимо всіх членів братства явитись на вище означений час і взяти участь в нарадах річних зборів. Неявившийся член буде підлягати карі після братських ухвал. — За уряд: Лука Сидорак, предс.; Денис Качмарик, кас.; СеменКунікевич, секр.

НОРТГЕМПТОН, ПА. — Місячні збори Тов. Укр. Січових Стрільців, від. 44., відбудуться в неділю, 11. січня, в годині 1:30 пополудні, в Українській Прав. Гали. Проситься всіх членів прибути на збори й заплатити свою місячну вкладку. На річних зборах вибрано цей самий уряд, що був минулого року. Ухвалено дати 5 долярів на місцевий Ред Крос і закупити Дефенс Бонд на $500.00. Збори в цім році будуть відбуватися все в другу неділю в місяці. — За уряд: В. Шишка, предс.; А. Болдник, кас.; Л. Демчук, секр.

ЛИНДЕН, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 306., відбудуться в суботу 10. січня, в 7:30 вечер, де звичайно. Прошу прибути як один, бо є важні справи, що будуть порушені, щоби потім не нарікали, що не знали. Уряд буде триматися тих ухвал цілий рік. Уряд потверджений одноголосно той самий, що був. Мітінги будуть відбуватися в другу суботу по першім в Стефана Берези. Прибути як один і принести зо собою платничу книжочку. — С. Береза, предс.; Н. Зварун, кас.; А. Андрійців, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. ім. М. Грушевського, від. 219., відбулися в суботу, 13. грудня 1941. По звіті урядників вибрано новий уряд на рік 1942. як слідує: Теодор Боднар, предс.; Демян Юрків, заст.; Матвій Соколовський, кас.; Михайло Марків, заст.; Стефан Труш, рек. секр.; Андрій Мудровський, фін. сек.; Василь Ткач, заст.; Микола Карз, Антін Шеремета, контроля; Гаврило Стахура, Василь Вакулінський, тростіси. Збори відділу будуть далі відбуватись в суботу, в другу суботу по першім. Слідуючі збори відбудуться в суботу, 10. січня, в годині 8. вечером в Укр. Прав. Гали, 675 Савт 19. ул. Обовязком кожного члена явитись начас. Ухвалено на річних зборах закупити бонди за сто долярів. Збори будуть відбуватися точно від 8. до 9:30. — Т. Боднар, предс.; М. Соколовський, кас.; А. Мудровський, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — На річних зборах Бр. св. Володимира, від. 130., котрі відбулись 27. грудня, вибрано уряд на рід 1942. як слідує: П. Стахів, предс.; П. Слободян, заст.; К. Коваль, секр. фінс.; Й. Марків, заст.; М. Підгайний, кас.; П. Лещух, заст.; Ів. Серединський, секр. рек.; Ів. Тимців, заст.; Д. Шагай, В. Вересюк, контроля; П. Малець, Д. Стешин, М. Козуляк, опікуни хорих; Ів. Солтис, М. Гаврилович, тростіси; Т. Мельник, Ів. Букіль, прапорники. Слідуючі збори відбудуться в суботу, 10. січня, в год. 8. вечером під ч. 30 Іст 7. ул. Проситься всіх членів прибути начас. — Ів. Серединський, секр.

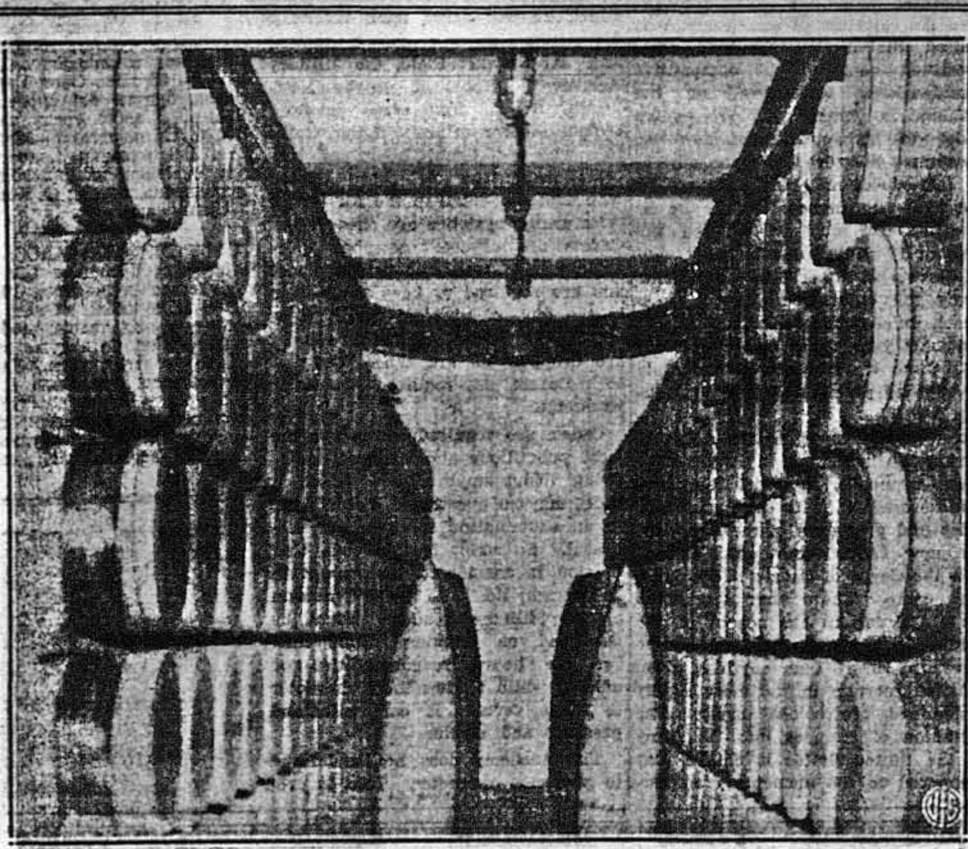
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Мітінг Бр. св. Василія, від. 339., відбудеться в суботу, 10. січня, в годині 7. вечер, в Нар. Домі, 3322 Норт Лоренс Стр. Проситься всіх членів явитися, бо маємо кілька справ до вирішення з минулого мітінгу. — За уряд: Іван Сорока, предс.; Андрій Хромяк, секр.; Марко Куничка, кас.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Збори Тов. Укр. Січ, від. 182., відбудуться в неділю, 11. січня, в годині 3. пополудні, в галі парафіяльній, 45-47 Говпевня, Пасейк, Н. Дж. На порядку нарад є товариські справи. Тому обовязком кожного є прибути на збори. — О. Боднарчук, предс.; Г. Іськів, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Річний мітінг Бр. св. Володимира, від. 65., щомав відбутися в місяцю грудні, а не відбувся з причини непогоди, відбудеться в суботу, 10. січня, в гали парохіяльній при South St. Проситься всіх членів прибути на ці збори. — За уряд: Теодор Федош, предс.; Григорій Налепа, касієр; Андрій Сапит, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Річні збори Бр. св. Стефана, від. 221., відбудуться в неділю, 11. січня, в 12. год. сполудне, в салі церковній при Оклей і Райс ул. Порядок дня: річний звіт уряду; звіт контрольної комісії; вибір нового уряду на 1942. рік; нові справи. Просимо всіх членів і членкинь обовязково явитися на річні збори. Довгуючих членів просимо прийти і вирівнати свої довги. — Ф. Т. Васильовський, предс.; О. Любас, кас.; Т. Шпікула, секр.

ДЕТРОЙТ, МИШ. — Місячні збори Тов. Зап. Січ, від. 75., відбудуться в неділю, 11. січня, точно в год. 1. попол., в галі У. Н. Дому при Мартін улиці. Подається до відома, що на рік 1942. вибрано уряд той самий, що був попередно. З причини, що саля У. Н. Дому буде занята від год. 2. попол., проситься членів прибути на означений час, щоб до 2. год. відбути збори. Також пригадується членам, що котрий член хоче купити Бонди Оборони Америки (повинні всі купити) так прошу купити у відділового секретаря, бо тільки в цей спосіб буде можна представити, що то українці купили бонди, як ми будемо купувати бонди організовано. — За уряд: Петро Костирко, предс.; Ів. Слупецький, кас.; Мих. Присташ, секр.

МАГАЗИН КУЛЬ У КОРЕХІДОРІ. — Японці бомбардують остров Корехідор, сильно фортифікований, положений при вступі до заливу Манілї. На світлині: магазини гарматних куль глибоко під фортами острова.

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ТАРЗАН, ч. 480. Покарання.

Як Вилйено вияснив Аль-Тарикови, що Тарзан, діставшись на палубу другого корабля, скріпить там силу залоги, Аль-Тарик задумався.

Він полюбив Тарзана і не хотів йому заподіяти шкоди. Але це не був час на якісь сентиментальні почування. Він закликав лучників.

„Тарзан опускає нас і прямує до наших ворогів. Ми з огляду на нашу безпеку не можемо до того допустити. Тому покарайте його належно".

По тих словах Аль-Тарика лучники направили свої луки до пливучого Тарзана, а далі в його сторону посипались густі стріли.